

NUMĂR GRILĂ: 1

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 24 februarie 2025 - PROBA 1
"Cunoștințe fundamentale și de specialitate în științe juridice"

-
- 1. În ce condiții un contract este valabil chiar dacă una dintre părți se află în imposibilitate de a-și executa obligația la momentul încheierii sale?**
- a) Contractul nu este valabil în aceste condiții;
 - b) Contractul este valabil, afară de cazul în care prin lege se prevede altfel;
 - c) Contractul trebuie renegociat.
-
- 2. Care este efectul întreruperii prescripției față de debitorul principal și fideiutor?**
- a) Produce efecte în privința amândurora;
 - b) Produce efecte doar asupra debitorului principal;
 - c) Produce efecte doar asupra fideiutorului.
-
- 3. Ce tipuri de contracte nu pot fi atacate pentru leziune?**
- a) Contractele de vânzare;
 - b) Contractele de închiriere;
 - c) Contractele aleatorii și tranzacțiile.
-
- 4. În ce cazuri se prescrie dreptul la acțiune în termen de 10 ani?**
- a) Repararea prejudiciului material cauzat prin contract;
 - b) Repararea prejudiciului moral sau material cauzat prin tortură ori acte de barbarie;
 - c) Plata remunerației intermediarilor.
-
- 5. În ce moment poate fi invocată prescripția în instanță?**
- a) Numai în primă instanță, prin întâmpinare sau la primul termen de judecată;
 - b) În orice moment al procesului;
 - c) Doar după pronunțarea hotărârii.
-
- 6. Care este condiția pentru ca partea care este victima dolului unui terț să poată cere anularea contractului?**
- a) Cealaltă parte a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască dolul;
 - b) Autorul dolului este identificat și recunoscut;
 - c) Numai dacă este îndreptată împotriva descendenților.
-
- 7. Cine poate invoca prescripția în cazul unei obligații solidare?**
- a) Numai debitorul principal;
 - b) Codebitorii și fideiustorii;
 - c) Doar creditorii.
-
- 8. Cum sunt tratate actele juridice nule la data intrării în vigoare a unei noi legi?**
- a) Considerate valabile conform legii noi;
 - b) Supuse dispozițiilor legii vechi;
 - c) Tratate în baza unui regim special.
-
- 9. Ce se întâmplă cu dreptul la acțiune privind drepturile accesorii odată cu stingerea dreptului principal?**
- a) Se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii;
 - b) Rămâne valabil în toate cazurile;
 - c) Se transformă într-un drept imprescriptibil.

10. Ce limite se aplică în cazul modificării termenelor de prescripție prin acordul părților?

- a) Termenele pot fi reduse sub un an;
- b) Noua durată a termenelor nu poate fi mai mică de un an și nici mai mare de 10 ani, cu excepția termenelor de prescripție de 10 ani ori mai lungi, care pot fi prelungite până la 20 de ani;
- c) Termenele pot fi modificate fără limitări.

11. Cum este afectată prescripția dreptului la acțiune privind creanța garantată?

- a) Se stinge și dreptul la acțiunea ipotecară;
- b) Prescripția dreptului la acțiune privind creanța principală nu atrage și stingerea dreptului la acțiunea ipotecară;
- c) Nu poate fi executată în condițiile legii.

12. Ce elemente trebuie luate în considerare pentru a aprecia existența violenței?

- a) Numai sănătatea și starea socială;
- b) Numai vârsta și caracterul;
- c) Vârsta, starea socială, sănătatea și caracterul, precum și orice altă împrejurare relevantă.

13. Ce obligație este încălcată în situația unui contract, când consimțământul este smuls prin violență?

- a) Obligația de bună-credință;
- b) Obligația de confidențialitate;
- c) Obligația de a încheia contractul.

14. Care sunt efectele unui contract atunci când consimțământul este smuls prin violență?

- a) Contractul este nul;
- b) Contractul este anulabil;
- c) Contractul este lovit de rezoluțiune.

15. În materia plății nedatorate:

- a) plata primită cu bună-credință de creditor poate fi obiectul restituirii în orice situație;
- b) nu poate fi dispusă restituirea plății primite cu bună-credință de creditor, dacă acesta, în prealabil, a lăsat să se împlinească termenul de prescripție;
- c) plata efectuată de debitor anterior împlinirii termenului suspensiv va fi restituită în orice situație.

16. În materia răspunderii delictuale subiective:

- a) absența discernământului îl scutește întotdeauna pe autorul prejudiciului de plata oricărei indemnizații față de victimă;
- b) instanța civilă nu este legată de hotărârea penală definitivă de achitare a făptuitorului, în ceea ce privește existența vinovăției acestuia;
- c) starea de necesitate are întotdeauna un efect de exonerare totală.

17. În materia cesiunii de creanță:

- a) între părțile cesiunii, creanțele viitoare se consideră transferate numai din momentul notificării debitorului cedat;
- b) dobânzile scadente aferente creanței care nu au fost încasate de cedent se cuvin cesionarului, dar cu începere de la data cesiunii;
- c) debitorul cedat este obligat să plătească cesionarului, iar nu cedentului, din momentul în care află, pe orice cale, de existența cesiunii.

18. Proprietarul fondului aservit:

- a) poate renunța unilateral la servitute;
- b) poate strămuta servitutea de trecere fără acordul proprietarului fondului dominant doar dacă există un interes serios și legitim, chiar dacă exercitarea servituții de către proprietarul fondului dominant nu va mai fi la fel de comodă;
- c) poate renunța unilateral la dreptul de proprietate asupra fondului aservit în întregime.

19. A îi închiriază lui B un imobil-apartament cu destinație de locuință, durata închirierii fiind fiind de cinci ani, în contract stipulându-se că „locatarul renunță la dreptul de denunțare unilaterală”. După doi ani de executare a contractului, locatarul notifică locatorului denunțarea unilaterală a acestuia cu un preaviz de 60 zile. În această situație, contractul de închiriere:

- a) continuă să își producă efectele, clauza prin care locatarul renunță la denunțarea unilaterală fiind perfect validă deoarece închirierea este pe durată determinată;
- b) încetează la expirarea termenului de preaviz, clauza de renunțare la dreptul de denunțare unilaterală fiind lovită de nulitate absolută;
- c) încetează la expirarea termenului de preaviz, clauza de renunțare la dreptul de denunțare unilaterală fiind considerată nescrisă.

20. Atributele dreptului de proprietate sunt:

- a) posesia, relativitatea, detenția și dispoziția;
- b) perpetuitatea, posesia și dispoziția;
- c) posesia, folosința și dispoziția.

21. Soțul supraviețuitor care a acceptat succesiunea:

- a) dacă se recăsătorește, pierde dreptul de abitație, dar numai după un an de la data deschiderii succesiunii;
- b) beneficiază de dreptul de abitație asupra locuinței ce face parte din succesiune, drept care se stinge la partaj, dar nu mai de vreme de un an de la data deschiderii succesiunii;
- c) beneficiază de dreptul de abitație asupra locuinței ce face parte din succesiune, indiferent că ar fi titular al unui drept real de a folosi o altă locuință corespunzătoare nevoilor sale.

22. X, în calitate de vânzător într-un contract de vânzare încheiat între profesioniști, care acționează în exercițiul activității unei întreprinderi, se prezintă la avocat pentru ca acesta să insereze în cuprinsul contractului o clauză care să îi permită să obțină rezoluțiunea de plin drept a vânzării ca urmare a neexecutării obligației de plată a prețului, chiar începând cu ziua următoare datei exigibilității, fără intervenția instanțelor de judecată. În această situație, care dintre clauzele formulate de avocat sunt apte să producă efectele juridice solicitate de X?

- a) în cazul în care cumpărătorul nu își execută obligația de plată a prețului la termenul prevăzut la art. „n”, contractul de vânzare se rezoluționează de plin drept, fără intervenția instanțelor judecătorești;
- b) în cazul în care cumpărătorul nu își execută obligațiile ce-i incumbă, contractul de vânzare se rezoluționează de plin drept, fără intervenția instanțelor judecătorești;
- c) în cazul în care cumpărătorul nu își execută obligația de plată a prețului la termenul prevăzut la art. „n”, contractul de vânzare se rezoluționează de plin drept, fără intervenția instanțelor judecătorești, după transmiterea prin intermediul executorului judecătoresc, a notificării de punere în întârziere

23. În ipoteza unei acțiuni în revendicare a unui bun aflat în proprietate comună pe cote-părți obișnuită sau temporară, aceasta:

- a) poate fi introdusă de mai mulți coproprietari numai în situația în care aceștia au fost în imposibilitate de a obține consimțământul tuturor celorlalți coproprietari;
- b) poate fi introdusă, în toate cazurile, doar de unul dintre coproprietari;
- c) poate fi introdusă numai cu acordul coproprietarilor care dețin majoritatea cotelor-părți.

24. Elementul intențional (animus) presupune întotdeauna:

- a) acordul adevăratului proprietar;
- b) voința posesorului de a stăpâni bunul pentru altul;
- c) intenția posesorului de a exercita acte de stăpânire a bunului sub nume de titular al dreptului real.

25. X este debitorul lui Y pentru mai multe datorii constând în sume de bani. Dat fiind că X și Y nu au convenit asupra cărei/căror datorii se impută plata, iar X efectuează o plată:

- a) X poate, fără consimțământul lui Y, să realizeze imputarea plății asupra unei datorii care nu este exigibilă, chiar dacă o altă datorie este exigibilă, cu condiția ca datoria neexigibilă să fie mai oneroasă decât cea exigibilă;
- b) dacă X nu a indicat asupra cărei datorii se impută plata, Y poate să impute plata asupra unei datorii neexigibile, chiar dacă o altă datorie este exigibilă, cu condiția ca datoria neexigibilă să fie mai oneroasă decât datoria exigibilă;
- c) plata se impută asupra datoriei ajunse la scadență, chiar dacă există datorii nescadente mai oneroase.

26. În cazul proprietății comune pe cote-părți:

- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput;
- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, o detenție;
- c) actele juridice de conservare pot fi efectuate doar cu acordul expres ori implicit al tuturor coproprietarilor.

27. La moștenirea unui defunct vin efectiv, cu respectarea regulilor devoluțiunii legale a moștenirii, soția supraviețuitoare, un frate bun, doi nepoți de la un alt frate bun și trei nepoți de la un frate consangvin. Moștenirea se împarte astfel:

- a) soția primește $\frac{1}{3}$ din masa succesorală; fratele bun primește $\frac{5}{24}$, cei doi nepoți de la celălalt frate bun primesc fiecare câte $\frac{5}{48}$ iar cei trei nepoți de la fratele consangvin primesc fiecare câte $\frac{1}{36}$;
- b) soția primește $\frac{1}{2}$ din masa succesorală; fratele bun primește $\frac{5}{24}$, cei doi nepoți de la celălalt frate bun primesc fiecare câte $\frac{5}{48}$ iar cei trei nepoți de la fratele consangvin primesc fiecare câte $\frac{1}{36}$;
- c) soția primește $\frac{1}{4}$ din masa succesorală; fratele bun primește $\frac{5}{24}$, cei doi nepoți de la celălalt frate bun primesc fiecare câte $\frac{5}{48}$ iar cei trei nepoți de la fratele consangvin primesc fiecare câte $\frac{1}{36}$.

28. Dacă nu se poate stabili că între părți s-a încheiat un contract de mandat fără reprezentare:

- a) prezumția va fi aceea a încheierii unui contract cu reprezentare;
- b) prezumția va fi aceea a încheierii unui contract fără reprezentare;
- c) contractul încheiat va fi un contract de antrepriză.

29. În cazul în care defunctul a avut mai multe imobile, pe care moștenitorii legali vor să le primească în exclusivitate, câte un bun pentru fiecare succesor, ei vor putea să opteze în mod individual, fiecare pentru ceea ce dorește să moștenească:

- a) da, pentru că în principiu, art. 1.105 Cod civil dispune că este posibil ca fiecare să opteze pentru partea sa;
- b) nu, pentru că opțiunea succesorală este indivizibilă, moștenitorii dobândind activul în indiviziune, după care pot încheia un act de partaj pentru ca fiecare să primească anumite bunuri în exclusivitate;
- c) da, pentru că indiviziunea dreptului de opțiune se referă numai la a nu opta diferit între activ și pasiv, nu la a opta diferit cu privire la anumite bunuri ce compun activul succesoral.

30. În materia mandatului cu reprezentare, reprezentarea presupune:

- a) că reprezentantul exercită drepturile reprezentatului;
- b) că reprezentatul exercită drepturile reprezentantului;
- c) că reprezentatul acționează pe seama reprezentantului.

31. Dacă la moștenirea unui defunct vin efectiv, cu respectarea regulilor devoluțiunii legale a moștenirii, soțul supraviețuitor, mama, doi frați și doi nepoți de frate predecedat, moștenirea se împarte astfel:

- a) soțul primește $\frac{1}{2}$ din masa succesorală, mama primește $\frac{1}{4}$, frații primesc fiecare câte $\frac{1}{12}$ iar nepoții de frate predecedat primesc fiecare câte $\frac{1}{24}$ din masa succesorală;
- b) soțul primește $\frac{1}{3}$, mama primește $\frac{1}{6}$, frații primesc fiecare câte $\frac{1}{6}$ iar nepoții de frate predecedat primesc fiecare câte $\frac{1}{12}$ din masa succesorală;
- c) soțul primește $\frac{1}{3}$, mama primește $\frac{1}{3}$, frații primesc fiecare câte $\frac{1}{12}$ iar nepoții de frate primesc fiecare câte $\frac{1}{24}$.

32. La vânzarea după mostră sau model:

- a) proprietatea se strămută la momentul încercării bunului;
- b) proprietatea se transmite la momentul predării bunului;
- c) transferul proprietății operează de drept din momentul încheierii contractului.

33. Pentru a opera prezumția de renunțare:

- a) este necesar ca succesibilul să fi cunoscut faptul morții autorului, chiar dacă nu a fost citat în cadrul procedurii succesorale notariale;
- b) este necesar să fie citat în cadrul procedurii succesorale notariale printr-o citație obișnuită, dar înmănată prin executorul judecătoresc;
- c) este necesar ca citația să cuprindă precizarea că, dacă succesibilul nu și-a exercitat dreptul de a accepta moștenirea în termenul prevăzut la art. 1.103 Cod civil, este prezumat că renunță la moștenire;

34. Promisiunea unilaterală de vânzare:

- a) este un act juridic unilateral prin care o singură parte contractantă se obligă să vândă un lucru;
- b) reprezintă întotdeauna un antecontract al cărui obiect îl constituie obligația de a face;
- c) de regulă, este un antecontract al cărui principal obiect poate consta, după caz, într-o obligație de a da, respectiv de a-și manifesta consimțământul de a încheia contractul de vânzare.

35. Vânzarea unui bun viitor:

- a) când bunul se realizează numai parțial din culpa cumpărătorului, partea îndreptățită poate cere desființarea vânzării;
- b) este lovit de nulitate relativă dacă bunul a pierit în totalitate anterior încheierii contractului;
- c) bunul este considerat realizat la data la care devine apt de a fi folosit potrivit destinației în vederea căreia a fost încheiat contractul.

36. Dacă defunctul încheie un testament în cadrul căruia menționează că renunță la dreptul său de a întocmi un alt testament:

- a) dispoziția care cuprinde renunțarea la dreptul de a întocmi un alt testament va fi lovită de nulitate absolută și, în măsura în care ea reprezintă însăși cauza încheierii respectivului testament, va face ca și acesta, în întregul său, să fie nul absolut;
- b) dispoziția care cuprinde renunțarea la dreptul de a întocmi un alt testament va fi lovită de nulitate relativă, putând fi confirmată ulterior decesului persoanei de către moștenitorii acesteia;
- c) dispoziția va fi luată în considerare și, dacă autorul și-a încălcat obligația asumată, se vor putea cere daune de la legatarii nou instituiți.

37. Oferta de donație:

- a) poate fi acceptată oricând;
- b) presupune că moștenitorii destinatarului pot comunica acceptarea făcută de donator;
- c) nu poate fi revocată.

38. Dacă părțile unui contract de vânzare cu plata prețului în rate, au stabilit să încheie în formă autentică contractul de vânzare al unui autoturism, atunci:

- a) contractul nu este valabil încheiat dacă au încheiat contractul sub forma înscrisului sub semnătură privată;
- b) contractul este lovit de nulitate absolută pentru nerespectarea formei stabilite de părți;
- c) contractul este valabil încheiat chiar dacă forma nu a fost respectată la încheierea contractului.

39. Cu privire la deliberare:

- a) cauza se va repune pe rol, în vederea soluționării acesteia în complet de divergență, în toate cazurile în care nu poate fi realizată unanimitatea în cadrul completului de judecată;
- b) minuta trebuie să conțină, sub sancțiunea nulității hotărârii, semnările membrilor completului de judecată și grefierului, pe fiecare pagină;
- c) în cazul în care se constituie complet de divergență, dezbaterile vor fi reluate asupra chestiunilor rămase în divergență și care se anunță părților în ședință, instanța putând să dispună administrarea unor noi dovezi sau să ordone alte măsuri, în condițiile legii, dacă apreciază ca fiind necesar.

40. Cu privire la introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane:

- a) în procedura necontencioasă, judecătorul dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- b) în procedura contencioasă, judecătorul dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane numai dacă părțile se împotrivesc;
- c) terțul introdus în cauză va lua procedura în stadiul în care se află la momentul introducerii, neputând solicita readministrarea probelor deja administrate în proces până la momentul respectiv.

41. Cu privire la dovedirea calității de reprezentant în procesul civil:

- a) se face prin înscris autentic, în cazul mandatarului neavocat al părții persoană juridică;
- b) se face prin înscris, potrivit legii de organizare și exercitare a profesiei de avocat (împuternicire avocațială), în cazul avocatului care reprezintă o parte persoană fizică sau persoană juridică;
- c) dreptul de reprezentare poate fi dat avocatului care reprezintă o persoană fizică și prin declarație verbală, făcută în instanță și consemnată în încheierea de ședință, cu arătarea limitelor și a duratei reprezentării.

42. Societatea X S.A., cu sediul în Mun. Iași, a introdus la Judecătoria Iași o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat obligarea societății Z S.R.L., cu sediul în Mun. Pașcani, la plata sumei de 150.000 lei, reprezentând prima tranșă din prețul total de 300.000 lei, conform unui contract de vânzare încheiat între părți, având ca obiect un bun mobil. Având în vedere că cea de-a doua tranșă de preț, de 150.000 lei, nu era scadentă la data introducerii cererii de chemare în judecată:

- a) Judecătoria Iași va invoca din oficiu excepția necompetenței materiale și, după punerea acesteia în discuția contradictorie a părților, își va declina competența în favoarea Tribunalului Iași;
- b) Judecătoria Iași se va declara competentă, prin încheiere interlocutorie dată la primul termen la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, în cazul în care în contract era prevăzut că plata prețului se va face la sediul vânzătoarei;
- c) pârâta poate invoca prin întâmpinare excepția necompetenței teritoriale, chiar dacă în contract era prevăzută o clauză conform căreia toate litigiile dintre părți se vor soluționa de instanța în circumscripția căreia se găsește sediul vânzătoarei.

43. Cu privire la verificarea competenței:

- a) aceasta va fi făcută, în toate cazurile, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii;
- b) încheierea pronunțată de instanță trebuie să cuprindă temeiurile de drept pentru care se constată competența instanței sesizate și are caracter interlocutoriu;
- c) instanța sesizată își va verifica din oficiu competența, sub aspect teritorial, numai dacă în cauză este incident un caz de competență teritorială exclusivă.

44. Intervine suspendarea de drept a judecării cauzei:

- a) dacă se dispune începerea urmăririi penale pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să de dea;
- b) dacă desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite în cursul judecării, potrivit legii;
- c) în cazul în care instanța formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit prevederilor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană.

45. Este supusă căii de atac odată cu fondul:

- a) încheierea prin care a fost admisă cererea de lămurire a dispozitivului unei sentințe prin care a fost soluționată, în condițiile dreptului comun, o cerere de obligare a pârâtului la plata unei sume de bani reprezentând prejudiciul creat prin atingerea adusă onoarei și demnității;
- b) încheierea prin care s-a dispus, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea provizorie a executării provizorii de drept a unei sentințe dată într-un litigiu având ca obiect despăgubiri privind drepturile salariale ale angajaților;
- c) încheierea prin care a fost admisă excepția inadmisibilității capătului de cerere având ca obiect constatarea dreptului de proprietate, iar instanța a rămas investită cu soluționarea acțiunii în revendicare pe care reclamantul a formulat-o prin aceeași cerere.

46. Poate fi invocată pentru prima oară în fața instanței de apel:

- a) atât excepția de litispendență, cât și excepția de conexitate;
- b) nelegala citare a părâtului, în cazul în care acesta a primit citația cu mai puțin de 5 zile înainte de ultimul termen de judecată, la care părâtul a fost prezent și a pus concluzii asupra fondului;
- c) atât excepția lipsei capacității de exercițiu a reclamantului, cât și excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului.

47. Cu privire la ședința de judecată:

- a) ascultarea minorilor se face, în toate cazurile, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a unui părinte sau a tutorelui;
- b) dacă, în vederea păstrării solemnității ședinței de judecată, este necesară înlăturarea din sală a avocatului uneia dintre părți, acesta va fi chemat în sală înainte de închiderea dezbaterilor, punându-i-se în vedere actele esențiale efectuate în lipsa sa;
- c) ca regulă generală, lipsa părților nu împiedică judecata, dacă acestea erau legal citate sau aveau termen în cunoștință și cel puțin una dintre ele a solicitat judecata în lipsă, în condițiile legii.

48. Cu privire la administrarea probei cu înscrisuri în procesul civil:

- a) în cazul în care un înscris este denunțat ca fals, iar partea care folosește înscrisul nu este prezentă, instanța va ordona ca aceasta să se prezinte personal pentru a lua cunoștință de denunțarea înscrisului ca fals, să depună originalul și să dea explicațiile necesare, nefiind posibilă reprezentarea convențională a acesteia, în nici o situație;
- b) înscrisurile depuse la dosar în original nu vor putea fi retrase decât după ce se vor lăsa copii certificate de parte că sunt conforme cu originalul;
- c) partea căreia i se opune un înscris sub semnătură privată are obligația de a recunoaște sau de a contesta scrierea ori semnătura, contestarea acestuia putând fi făcută cel târziu la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancțiunea decăderii.

49. Cu privire la arătarea titularului dreptului:

- a) spre deosebire de chemarea în garanție, poate fi făcută doar de părât;
- b) asemănător cu chemarea în judecată a altei persoane, dacă este făcută de reclamant sau de intervenientul principal, trebuie formulată cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe;
- c) se încuviințează în principiu, prin încheiere supusă separat apelului, în termen de 5 zile de la pronunțare pentru părțile prezente și de la comunicare pentru părțile care au lipsit la discutarea admisibilității cererii.

50. Legea prevede sancțiunea decăderii:

- a) în cazul în care partea care a solicitat administrarea unei probe nu face dovada achitării sumei necesare administrării acesteia în termenul fixat de instanță, chiar dacă partea face această dovadă ulterior și prin aceasta nu determină amânarea judecării;
- b) în cazul în care partea căreia i-a fost încuviințată proba cu martori pe parcursul cercetării procesului, pe motiv că nevoia administrării probei reiese din cercetarea judecătorească, nu depune lista martorilor în termen de 5 zile de la încuviințarea probei;
- c) în cazul în care partea care a depus un înscris în copie conformă cu originalul nu prezintă instanței originalul înscrisului, la cererea celeilalte părți încuviințată de instanță.

51. De lege lata, reprezintă o pedeapsă principală neprivativă de libertate aplicabilă persoanei fizice:

- a) amenda penală;
- b) asistarea zilnică;
- c) prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.

52. Conform dispozițiilor legii, spre deosebire de circumstanțele generale atenuante:

- a) legale, care au efect obligatoriu, circumstanțele generale agravante legale au efect facultativ;
- b) judiciare (de ordin real), care sunt reglementate în mod expres și limitativ, cele legale (de ordin personal) sunt prevăzute cu titlu exemplificativ;
- c) legale, care atrag reducerea obligatorie a pedepsei sau aplicarea unui avertisment infractorului, cele judiciare atrag comutarea de pedeapsă.

53. Spre deosebire de o infracțiune intenționată rămasă la stadiul de tentativă - forma imperfectă, în cazul formei perfecte:

- a) sancționarea/pedepsirea se realizează potrivit sistemului parificării de pedeapsă;
- b) împiedicarea producerii rezultatului este cauză de impunitate/nepedepsire a autorului;
- c) intenția este întotdeauna premeditată, neputând îmbrăca forma intenției spontane.

54. Participanții la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, nejustificate:

- a) sunt persoanele cu rol de autor, instigator și complice;
- b) nu se sancționează dacă are loc desistarea acestora;
- c) pot lucra în participație proprie sau improprie.

55. În Partea generală a Codului penal român se prevede expres că:

- a) amnistia nu are efecte asupra măsurilor educative neprivative de libertate, în afară de cazul când se dispune altfel prin actul de clemență;
- b) durata executării pedepsei privative de libertate se socotește din ziua în care condamnatul a început executarea hotărârii definitive de condamnare;
- c) grațierea individuală se acordă la cerere sau din oficiu, numai după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

56. Sub aspectul naturii juridice, reprezintă cauze generale de excludere a infracțiunii:

- a) excesul neimputabil de legitimă apărare și excesul scuzabil de stare de necesitate;
- b) eroarea asupra tipicității și eroarea asupra caracterului nejustificat al faptei tipice;
- c) dezincriminarea și starea de intoxicație preordinată (voluntară și completă).

57. Când în cazul aceleiași infracțiuni sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect reducerea pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la:

- a) tentativă, circumstanțe (generale) atenuante și cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine;
- b) circumstanțe (generale) atenuante, tentativă și cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine;
- c) cazuri speciale de reducere a pedepsei, circumstanțe (generale) atenuante și tentativă, în această ordine.

58. Este adevărat că:

- a) există intenție depășită când fapta (prevăzută de legea penală) constând într-o acțiune sau inacțiune, comisă din culpă, produce un rezultat mai grav, care se datorează intenției făptuitorului;
- b) în cazul participației improprie, împiedicarea de către participant a săvârșirii infracțiunii profită și autorului/ coautorului, fiind o cauză de nepedepsire reală;
- c) în cazul infracțiunilor progresive, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii (data comiterii acțiunii sau inacțiunii) și se calculează în raport cu pedeapsa corespunzătoare încadrării juridice atrasă de rezultatul definitiv produs.

59. Este adevărat că:

- a) pedeapsa complementară a publicării hotărârii definitive de condamnare a inculpatului nu se poate aplica pe lângă pedeapsa principală a amenzii;
- b) săvârșirea infracțiunii în stare de intoxicație voluntară cu alcool sau cu alte substanțe psihoactive constituie o circumstanță generală agravantă legală;
- c) în cazul infracțiunilor continue, continuate și al celor de obicei, amnistia este incidentă dacă epuizarea acestora are loc anterior adoptării actului de clemență.

60. Sub aspectul naturii juridice:

- a) renunțarea la aplicarea pedepsei reprezintă o măsură de individualizare judiciară a executării avertismentului ce i se poate aplica infractorului;
- b) amnistia proprie este o cauză care înlătură răspunderea penală, incidentă numai în cazul comiterii unei infracțiuni proprii (cu subiect activ special);
- c) eforturile depuse de infractor pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii se subsumează sferei circumstanțelor generale atenuante judiciare.

61. Atât în cazul infracțiunii continue, cât și în cazul infracțiunii de obicei:

- a) momentul final, al epuizării, reprezintă, de regulă, momentul de săvârșire a faptei penale;
- b) momentul consumativ reprezintă, de regulă, momentul de săvârșire a faptei penale;
- c) tentativa este posibilă și pedepsibilă atunci când faptele se comit cu intenție.

62. Nu este adevărat că:

- a) limitele generale ale pedepsei închisorii sunt cuprinse între 15 zile și 30 de ani;
- b) limitele generale ale pedepsei amenzii în cazul persoanei fizice sunt cuprinse între 300 și 200.000 lei;
- c) limitele speciale ale pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi sunt de minimum 1 an și maximum 10.

63. În cazul unei infracțiuni din culpă (cu sau fără prevedere):

- a) tentativa (imperfectă sau perfectă) nu este posibilă;
- b) scopul special este prevăzut expres în norma de incriminare;
- c) ce se comite în mod continuat, coautoratul este exclus.

64. Conform doctrinei de specialitate în materie penală, așa-numita „unitate naturală colectivă”:

- a) reprezintă o formă a unității infracționale legale;
- b) reprezintă excepția de la caracterul personal al răspunderii penale;
- c) nu este o formă a pluralității naturale de infractori.

65. Se pune semn de egalitate între:

- a) imputabilitate și antijuridicitate;
- b) instigator și autor material;
- c) culpa lata și culpa gravă.

66. În Partea generală a Codului penal român se prevede expres că:

- a) infracțiunea progresivă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune;
- b) infracțiunea complexă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune;
- c) tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată (regula în materie).

67. În jurisprudența națională obligatorie s-a statuat că:

- a) este posibilă aplicarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi pe lângă pedeapsa detențiunii pe viață;
- b) în cazul înlocuirii pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, pedeapsa ce se stabilește de instanță nu poate fi decât cu execuare efectivă;
- c) interzicerea exercitării dreptului de a conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță, cu titlu de pedeapsă complementară, se dispune pe o perioadă de la 1 la 10 ani.

68. Atât în cazul amânării aplicării pedepsei, cât și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, legea înscrie:

- a) condiția pozitivă privitoare la durata pedepsei principale aplicate, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni;
- b) condiția pozitivă potrivit căreia infractorul trebuie să își manifeste acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;
- c) condiția negativă potrivit căreia infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii sau a detențiunii pe viață.

69. Furtul calificat se va reține atunci când este comis:

- a) prin amenințarea victimei cu o armă;
- b) dacă a avut ca rezultat mai grav moartea victimei, în timp ce încerca să o deposeze de bunul pe care încerca să îl fure;
- c) de o persoană mascată.

70. Infracțiunea de lipsire de libertate în mode ilegal se va reține în variantă agravată atunci când este comisă:

- a) de o persoană înarmată;
- b) în timpul nopții;
- c) prin violare de domiciliu sau de sediu profesional.

71. Infracțiunea de favorizare a făptuitorului:

- a) Nu se poate reține în concurs cu infracțiunea de omor calificat săvârșit în scopul sustragerii pe altul de la tragerea la răspundere penală;
- b) nu se poate comite din culpă;
- c) săvârșită de un membru de familie se pedepsește în toate cazurile.

72. Infracțiunea de ucidere din culpă:

- a) se va reține în formă agravată în sarcina medicului AB care, din neglijență, uită în corpul lui CD un pansament, CD decedând o săptămână mai târziu ca urmare a infecției generate de pansament;
- b) se va reține atunci când o persoană aruncă cu cărămizi de la etajul superior al unui bloc, în timpul zilei, lovind mortal unul dintre trecătorii din piață;
- c) nu se poate reține dacă victima a contribuit alături de autor la producerea decesului său.

73. În cazul infracțiunii de dare de mită, mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta:

- a) înainte de reținerea, arestarea preventivă sau punerea în mișcare a acțiunii penale față de funcționarul mituit;
- b) înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;
- c) oricând înainte de a se fi pronunțat o hotărâre în cauza penală.

74. Infracțiunea de tâlhărie calificată se reține atunci când fapta este comisă:

- a) prin folosirea unei arme ori substanțe explozive, narcotice sau paralizante;
- b) în timpul nopții;
- c) prin amenințare.

75. În cazul infracțiunii de viol:

- a) dacă victima este un minor, acțiunea penală se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă a reprezentantului persoanei vătămate;
- b) la varianta tip tentativă nu se pedepsește;
- c) împăcarea nu înlătură răspunderea penală.

76. Infracțiunea de neglijență în serviciu:

- a) poate fi săvârșită numai din culpă cu prevedere sau fără prevedere;
- b) poate fi săvârșită în formă continuată;
- c) actele de pregătire și tentativa sunt posibile.

77. X Dacă numitul X, zgârie cu cheia mașina vecinului său cu care se afla într-o stare conflictuală, pe toate cele patru portiere:

- a) numitul X răspunde pentru infracțiunea de distrugere în varianta tip;
- b) numitul X răspunde pentru infracțiunea de distrugere calificată;
- c) numitul X va răspunde pentru infracțiunea de amenințare.

78. Numitul AB, conducând neatent un autovehicul, a produs un accident de circulație în urma căruia o persoană a suferit leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 120 de zile de îngrijiri medicale, iar o altă și-a pierdut vederea la un ochi. În această situație:

- a) numitul AB va răspunde pentru tentativă de omor;
 - b) numitul AB va răspunde pentru o infracțiune unică de vătămare corporală din culpă în variantă agravată;
 - c) acțiunea penală nu se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.
-

79. Infracțiunea de ultraj judiciar:

- a) nu se poate comite de către un polițist;
 - b) nu se poate reține atunci când victima este un judecător;
 - c) se poate săvârși împotriva unui avocat.
-

80. Distrugerea mașinii unui avocat, în scop de răzbunare, în legătură cu exercitarea profesiei, constituie:

- a) doar infracțiunea de distrugere;
 - b) infracțiunea de ultraj;
 - c) infracțiunea de ultraj judiciar raportată la infracțiunea de distrugere.
-

81. Infracțiunea de nedenunțare:

- a) se poate reține în sarcina celui care nu denunță o infracțiune de omor calificat;
 - b) se va pedepsi chiar și atunci când este săvârșită de un membru de familie;
 - c) se poate reține în sarcina celui care nu denunță o infracțiune de violare a sediului profesional.
-

82. Inculpatul a fost trimis în judecată, reținându-se că pe timp de noapte a pătruns fără drept în apartamentul lui AB. În timp ce sustrăgea un laptop, a fost surprins de AB, pe care l-a amenințat cu un pistol, reușind astfel să fugă cu bunurile sustrase. Pe casa scării urca CD, care a încercat să-l oprească pe inculpat, cerându-i explicații, context în care inculpatul i-a aplicat lui Y o lovitură cu pumnul în față, acesta s-a dezechilibrat și a căzut lovindu-se la cap, apoi decedând. Față de această stare de fapt, inculpatul va răspunde pentru:

- a) o infracțiune de tâlhărie agravată în concurs cu o infracțiune de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
 - b) o infracțiune de tâlhărie în forma agravată;
 - c) două infracțiuni de tâlhărie în forma agravată.
-

83. Infracțiunea de delapidare (art. 295 C.pen.):

- a) potrivit Codului penal, se poate comite în modalitatea înlesnirii valorificării unor bunuri;
 - b) este o infracțiune de serviciu;
 - c) se pedepsește și atunci când e comisă din culpă.
-

84. Săvârșește infracțiunea de abuz de încredere cel care:

- a) primind împrumut o sumă de bani, refuză să o restituie la termenul convenit cu împrumutătorul;
 - b) primind în depozit o mașină pe durata deplasării deponentului în concediu, o folosește și refuză să o returneze la cererea acestuia, încălcând înțelegerea părților;
 - c) ia din fața blocului bicicleta vecinului său, fără acordul și profitând de neatenția acestuia, și după refuză să o restituie.
-

85. Atât acordul de recunoaștere a vinovăției, cât și procedura simplificată ca urmare a recunoașterii învinuirii:

- a) Atrag reducerea limitelor pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită în cazul infractorului major, respectiv reducerea limitelor măsurii educative aplicabile în cazul infractorului minor;
- b) Sunt proceduri ce pot fi urmate și de către inculpatul minor, cu privire la o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani;
- c) Presupune recunoașterea, de către inculpat, a încadrării juridice a faptei.

86. În materia probelor:

- a) Suspectul sau inculpatul au dreptul de a administra probe în faza de urmărire penală pentru a-și dovedi nevinovăția;
- b) Pot constitui obiect al probei și faptele privitoare la răspunderea civilă, dacă există constituire de parte civilă;
- c) Probele derivate din probele obținute în mod nelegal trebuie excluse în toate situațiile.

87. Spre deosebire de măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune:

- a) Măsura preventivă a controlului judiciar poate fi luată și în faza de cameră preliminară, de către judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere motivată dispusă în camera de consiliu;
- b) Măsura preventivă a arestului la domiciliu poate fi menținută în faza de judecată prin încheiere motivată de către instanță, fără a fi necesar a se stabili data până la care măsura se va menține;
- c) Măsura preventivă a reținerii nu poate fi prelungită în faza de urmărire penală, nici chiar în ipoteza în care inițial ar fi fost luată pe o durată de 16 ore.

88. Măsura preventivă a controlului judiciar:

- a) În faza de urmărire penală poate fi dispusă/luată numai de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală;
- b) Poate fi menținută în faza de judecată și dacă se constată că este incidentă o cauză de neimputabilitate, câtă vreme persistă pericolul pentru ordinea publică pe care l-ar prezenta inculpatul;
- c) Nu poate fi dispusă de către judecătorul de cameră preliminară, cu ocazia soluționării plângerii împotriva soluției de netrimitere în judecată privindu-l pe inculpat.

89. În materia sancțiunilor de drept procesual penal:

- a) Excluderea este sancțiunea specifică actelor efectuate de către organele de urmărire penală cu neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege în acest sens;
- b) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt, la rândul lor, lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul indiferent de tipul nulității incidente pentru actul principal – absolută sau relativă;
- c) Inadmisibilitatea este sancțiunea incidentă în cazul efectuării unui act cu nerespectarea unui termen judiciar de recomandare.

90. În faza de judecată:

- a) Verificarea măsurii preventive sub imperiul căreia se află inculpatul se realizează, de regulă, în ședință publică;
- b) Este obligatorie citarea inculpatului minor, pentru fiecare termen de judecată;
- c) Compunerea completului de judecată nu poate fi schimbată după începerea dezbaterilor.

91. Judecarea cauzei în procedură simplificată ca urmare a recunoașterii învinuirii:

- a) Nu se poate desfășura într-un proces penal având ca obiect un concurs de infracțiuni în a cărui alcătuire intră și o infracțiune care se pedepsește cu detențiunea pe viață, chiar dacă săvârșirea tuturor infracțiunilor este recunoscută de către inculpat;
- b) Poate fi solicitată doar de către inculpatul prezent personal la termenul de judecată;
- c) Poate fi solicitată de către inculpat până la primul termen de judecată în fața instanței de fond, sub sancțiunea decăderii.

92. Plângerea împotriva soluției de clasare:

- a) Este soluționată de către judecătorul de drepturi și libertăți, prin încheiere definitivă, în camera de consiliu;
- b) Poate fi formulată în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția de clasare – termen care este de decădere;
- c) Poate fi formulată doar de părțile din respectiva cauză, sub sancțiunea inadmisibilității.

93. Asistența juridică:

- a) Nu este obligatorie în cursul urmăririi penale, pentru persoana vătămată minoră, dacă aceasta a împlinit vârsta de 16 ani;
- b) Este obligatorie pentru persoana vătămată minoră, în toate fazele procesului penal, indiferent de gravitatea abstractă a infracțiunii ce face obiectul procesului penal;
- c) este obligatorie pentru martorul minor în vârstă de 15 ani.

94. Este admisibilă contestația:

- a) Formulată de către suspect împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care a fost admisă plângerea împotriva soluției de clasare formulată de către persoana vătămată;
- b) Formulată de către inculpat împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins cererea sa de audiere a unui martor;
- c) Formulată de către inculpat împotriva încheierii prin care instanța de judecată care soluționează cauza în primă instanță a dispus înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu măsura arestării preventive.

95. În materia termenelor:

- a) Termenele stabilite de către legiuitor sunt întotdeauna termene imperative;
- b) Introducerea unei căi de atac înainte de a începe să curgă termenul legal de exercitare a acesteia nu va conduce, automat, la respingerea cererii ca prematur introdusă;
- c) este termen substanțial - termenul de 20 de zile de la comunicarea ordonanței de clasare în interiorul căruia persoana nemulțumită poate formula plângere împotriva acestei soluții.

96. Rezultatul deliberării instanței sau, după caz, a judecătorului de cameră preliminară se consemnează într-o minută atunci când:

- a) Instanța de judecată, soluționând acțiunea penală, dispune încetarea procesului penal;
- b) Judecătorul de cameră preliminară, verificând măsura preventivă sub imperiul căreia se află inculpatul, dispune menținerea măsurii preventive;
- c) Instanța de judecată, investită cu acordul de recunoaștere a vinovăției, dispune soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord.

97. În cursul judecării cauzei în primă instanță:

- a) Întocmirea minutei este obligatorie în cazul în care instanța se pronunță în ședința de judecată cu privire la probele solicitate de partea civilă;
- b) Instanța se pronunță cu privire la suspendarea judecării pe motivul bolii grave a inculpatului prin încheiere împotriva căreia se poate formula contestație;
- c) Ridicarea unei excepții de neconstituționalitate suspendă judecarea cauzei.

98. Arestarea preventivă:

- a) Poate fi dispusă în faza de urmărire penală, de către judecătorul de drepturi și libertăți, doar în baza unei propuneri formulate de către procuror în acest sens, pe când în faza de judecată, măsura poate fi luată de către instanța de judecată și din oficiu;
- b) Este singura măsură preventivă privativă de libertate care poate înceta de drept în faza de urmărire penală;
- c) Încetează de drept dacă au încetat temeiurile care au determinat-o sau dacă au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii preventive dispuse.

99. Inculpatul minor:

- a) Poate fi arestat preventiv în mod excepțional, numai dacă efectele pe care privarea de libertate le-ar avea asupra personalității și dezvoltării acestuia nu sunt disproporționate față de scopul urmărit prin luarea măsurii;
- b) În faza de cameră preliminară, nu beneficiază de asistență juridică obligatorie dacă infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată este una pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea de la 1 la 5 ani;
- c) Nu are dreptul de a consulta personal dosarul de urmărire penală, în faza de urmărire penală, câtă vreme un astfel de drept este recunoscut avocatului său ales.

100. Reluarea urmăririi penale:

- a) În caz de încetare a cauzei de suspendare se dispune doar de către procuror;
- b) În caz de redeschidere a urmăririi penale este întotdeauna supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară;
- c) În caz de redeschidere a urmăririi penale se dispune doar de către procurorul ierarhic superior.